

14)

Materiál na rokovanie 60. VZ SOŠV dňa 15. októbra 2021

Vec: Prijatie čestných členov

Predkladá:

Jozef Liba
generálny sekretár SOŠV

Návrh uznesenia:

60. valné zhromaždenie SOŠV

schvaľuje

Prijatie čestných členov

Čestné členstvo sa udeľuje domácim osobnostiam za mimoriadne a vynikajúce zásluhy v oblasti športu a olympizmu, resp. za dlhodobú angažovanosť v konkrétnych činnostiach a orgánoch SOV/SOŠV. Každý schválený čestný člen SOŠV zároveň obdrží ZLATÝ ODZNAK SOŠV.

ĽUBOR HALANDA – Bývalý vynikajúci volejbalista, neskôr tréner a dlhoročný popredný volejbalový i olympijský funkcionár. Na ME juniorov 1973 v Holandsku bol kapitán strieborného tímu ČSSR a dlhšie hral aj za reprezentáciu mužov, s ktorou na ME 1979 v Paríži obsadil 6. miesto. S družstvom ČH Bratislava získal tri tituly majstra ČSSR (1978, 1979 a 1981), aj víťazstvá v dvoch najvýznamnejších európskych klubových súťažiach – v EPM v roku 1979 a v PVP v roku 1981. Neskôr hrával v Taliansku, kde začal aj s trénerskou činnosťou. V rokoch 1993 – 1997 pôsobil pri ženskej reprezentácii SR. V rokoch 2000 – 2005 bol generálny sekretár Slovenskej volejbalovej federácie, následne sa na dlhší čas stal prezidentom SVF. Od roku 2017 je čestný prezident SVF. V roku 2015 sa stal viceprezidentom Európskej volejbalovej konfederácie (CEV) a členom správnej rady Medzinárodnej volejbalovej federácie (FIVB). V riadiacich štruktúrach CEV aj FIVB úspešne pôsobí doteraz. Od roku 2004 je nepretržite členom exekutívy SOV, resp. SOŠV, z toho v rokoch 2008 – 2016 ako podpredseda/viceprezident. Viedol slovenskú výpravu na OH 2012 v Londýne, aj na dvoch edíciách letného EYOF (Lignano-Sabbia d'Adriatico 2005 a Belehrad 2007). Je aj člen správnej rady Nadácie SOŠV.

NATÁLIA HEJKOVÁ – Bývalá výborná basketbalistka je historicky najúspešnejšia trénerka v ženskom basketbale na Slovensku. Výrazne sa trénersky presadila najprv na Slovensku (v Ružomberku) a potom aj v zahraničí (Maďarsko, Rusko, Česko, trénovala aj v Španielsku). Tímy, ktoré viedla, až päťkrát vyhrali Euroligu –

dvakrát SCP Ružomberok, dvakrát Spartak Moskovská oblasť a raz USK Praha. Klubové tímy pod jej vedením získali v 4 krajinách dovedna 23 ligových titulov. Podobnou klubovou bilanciou sa nemôže pochváliť žiadna trénerka v Európe. Slovenskú ženskú reprezentáciu priviedla na OH 2000 v Sydney. Ako asistentka trénera ženskej reprezentácie Ruska sa podieľala na zisku bronz na OH 2008 v Pekingu. V roku 2019 sa ako vôbec prvá Slovenka stala členkou Siene slávy Medzinárodnej basketbalovej federácie (FIBA). Je držiteľka štátneho vyznamenania Rad Ľudovíta Štúra III. triedy (1998), aj Krištáľového krídla (1999).

ZDENKO KRÍŽ – Bývalý všestranný športovec a potom veľa rokov športový novinár je jeden z najvýznamnejších slovenských športových a olympijských funkcionárov. Dvadsať rokov pôsobil v denníku Šport, kde skončil ako zástupca šéfredaktora. Venoval sa predovšetkým cyklistike a stolnému tenisu. Po prechode medzi profesionálnych športových funkcionárov štvrtstoročie externe vyučoval športovú žurnalistiku. Podieľal sa na založení Asociácie (neskôr Konfederácie) športovej zväzov, v roku od roku 1995 až do jej zániku v roku 2020 pôsobil ako generálny sekretár. V rovnakom období zastupoval Slovensko v združení európskych mimovládnych športových organizácii ENGSO. V rokoch 1986 - 1990 viedol československý stolný tenis, v rokoch 1983 – 1986 a potom od roku 1990 až donedávna slovenský stolný tenis. V prezidentskej funkcii v tomto športe strávil dovedna 37 rokov, čo je svetový unikát. V rokoch 2003 - 2020 bol členom rady riaditeľov Medzinárodnej stolnotenisovej federácie (ITTF) a 10 rokov členom mediálnej komisie ITTF. V Európskej stolnotenisovej federácii (ETTU) je od roku 1999 doteraz predsedom veteránskej komisie. Zároveň je historicky najdlhšie členom exekutívy SOV/SOŠV – nepretržite už od roku 1997, pričom v období 2016 – 2021 pôsobil ako viceprezident pre olympizmus, zároveň predseda mediálnej a edičnej komisie i múzejnej rady SOŠV. Dva razy viedol slovenské výpravy na letnom EYOF (v Esbjergu 1999 a v Paríži 2003) a päťkrát na Svetových hrách neolympijských športov.

BENJAMÍN LEITNER - Bol predsedom federálneho biatlonového zväzu i predsedom Slovenského zväzu biatlonu (SZB). Na čele SZB stál v rokoch 1991 – 2002. S jeho érou sa spájajú výrazné úspechy slovenského biatlonu, predovšetkým titul vicemajsterky sveta Martiny Schwarzbacherovej-Jašicovej, viacero popredných umiestení na zimných olympijských hrách – 4. miesto Sone Mihokovej i ženskej štafety v Nagane 1998, 5. miesto ženskej štafety v Salt Lake City 2002, 6. miesto Martiny Jašicovej v Lillehammeri 1994 a 7. miesto o štyri roky neskôr, 9. miesto Anny Murínovej tiež v Nagane, ako aj viacero medailí z majstrovstiev Európy i početné úspechy v pretekoch SP, na svetových univerziádach, ako aj v letnom biatlone. Počas jeho šéfovania slovenskému biatlonu preniklo do medzinárodného športového povedomia meno jeho rodného Osrblia – dejiska MS 1997, ako aj ďalších mnohých významných biatlonových podujatí. Práve počas jeho pôsobenia na čele zväzu aj miestneho biatlonového klubu sa Osrblie sa zmenilo na špičkové biatlonové stredisko, v ktorom neskôr dlhšie pôsobil ako riaditeľ. V rokoch 1997 – 2001 bol členom výkonného výboru SOV a určitý čas viedol aj komisiu SOV pre šport a životné prostredie. V júli oslávil osemdesiatku.

IGOR NEMEČEK – Bývalý hokejista a tréner bol v rokoch 1999 - 2009 generálnym sekretárom SZĽH. Riadil organizačný výbor MS v ľadovom hokeji 2011 a 2019 na Slovensku a v rokoch 2011 – 2016 bol prezidentom SZĽH. Vo funkčnom období 2012 – 2016 bol členom rady IIHF. Od roku 2018 je riaditeľom Kontinentálneho pohára IIHF. Od roku 2001 šesťnásť rokov pôsobil vo výkonnom výbore SOV, z toho v období 2004 – 2016 ako podpredseda/viceprezident. Viedol slovenské výpravy na ZOH 2006 v Turíne aj na ZOH 2010 vo Vancouvri, aj na zimných EYOF na Bledě 2003 a v Monthey 2005. V súčasnosti je predsedom predstavenstva organizačného výboru ME 2022 v hádzanej v Bratislave a v Košiciach.